

Ονομαστήρια, επέτειος ενθρονίσεως Μητρ. Διδυμοτείχου και χειροτονία Διακόνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με σεμνότητα και ιεροπρέπεια εορτάσθησαν τα ονομαστήρια του Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού, επί τη μνήμη του Οσίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, στις 4 Δεκεμβρίου ε.ε. Τα ονομαστήρια του Επισκόπου μας φέτος συνέπεσαν και με την συμπλήρωση, προ ολίγων ημερών, δεκαετίας από της ενθρονίσεως του στην καθέδρα της ακριτικής αλλά ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος εν πληθούση Εκκλησία, παρά τη χιονόπτωση, και παρουσία των αρχών, ιερούργησε στον Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτριάς Διδυμοτείχου και χειροτόνησε σε Διάκονο τον εκ Νέας Βύσσης ορμώμενο Νικόλαο Καλφόπουλο, υιό του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βύσσης Πρωτοπρεσβ. Αποστόλου Καλφοπούλου, πτυχιούχο της Παιδαγωγικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πλόβντιβ (Φιλιππουπόλεως). Την θεραπεία του ιερού κηρύγματος ανέλαβε ο Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης, Αρχιερατικός Επίτροπος Διδυμοτείχου, ο οποίος, μεταξύ άλλων τόνισε: *“Ημέρα πανηγυρική σήμερα, ο ευαγής κλήρος, οι άρχοντες και τα πιστά τέκνα της Τοπικής μας Εκκλησίας συνήχθησαν στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της πόλεως μας,*

προκειμένου να τελέσουμε το Μυστήριο των Μυστηρίων – την Θεία Ευχαριστία – τιμώντας τον Όσιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό και να αναπέμψουμε ενθέρμους δεήσεις, υπέρ του πνευματικού μας πατέρα, ο οποίος σήμερα άγει τα ονομαστήρια του, τον οποίον πριν μια δεκαετία, έθετο επί της λυχνίας του Επισκοπικού λειτουργήματος, ο Δομήτωρ της Εκκλησίας. Εκ μέρους του ιερού κλήρου και του πιστού λαού, «επί τη ευσήμω ταύτη ημέρα», ζητούμε Σεβασμιώτατε να δεχθήτε τις θερμές και ειλικρινείς συγχαρητηρίους προσρήσεις και τας ολοθύμους ευχάς όλων μας. Με την ευκαιρία αυτή αναμιμνησκόμεθα ότι προ δεκαετίας, την 19η Νοεμβρίου 2009, σε τούτο τον Ιερό Καθεδρικό Ναό τελέσθηκε η ενθρόνιση σας. Ενθυμούμεθα, πανηγυρικά και μεγαλόφωνα, κάτω από τον μεγαλοπρεπή αυτό θόλο, να ηχούν τα «Άξιος!» για την ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου μας, γεμίζοντας χαρά και ελπίδα στις καρδιές του περιεστώτος και δεομένου λαού. Η δεκαετία, παρήλθε, και μη φειδόμενος κόπου και μόχθου βάλατε τη δική σας την πέτρα και το δικό σας στίγμα στο οικοδόμημα της τοπικής μας Εκκλησίας. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε, ότι καρπός αυτής της φιλότιμης και κοπιώδους πολλές φορές προσπάθειας Σας, είναι η στελέχωση του ιερού κλήρου, με νέους και κατηρτισμένους κληρικούς, η ανακαινιση ναών, η ανάδειξη ιστορικών μνημείων, η αναβάθμιση του ποιμαντικού και πνευματικού έργου, η δημιουργία δομών ευποιίας και αλληλεγγύης για τους εμπερίστατους αδελφούς μας· το ανύστακτο ενδιαφέρον για την νεολαία, με τις Κατασκηνώσεις και τις υποτροφίες, η διάσωση θησαυρών πολιτισμού, η προαγωγή της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου και άλλα πολλά, τα οποία εάν θα ήθελα να απαριθμήσω ασφαλώς, δεν θα επαρκούσε ο χρόνος...”

Ο Σεβασμιώτατος στη συνέχεια, εν συγκινήσει βαθεία, αντιφωνών είπε· “ Μέ το έλεος του Κυρίου συμπληρώνονται φέτος, ως ειπώθη, δέκα χρόνια από τότε που Χάριτι Θεού ανέλαβον την ευθύνην διαποιμάνσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου. Δέκα έτη επισκοπικής διακονίας εις την τοπική μας Εκκλησία·

- Ιερουργώντας τα μυστήρια του Θεού.
- Κηρύσσοντας το Ευαγγέλιο της σωτηρίας.
- Καθοδηγώντας τον ιερό Κλήρο.
- Στηρίζοντας τους πιστούς.
- Διευθύνοντας τα έργα της αγάπης.
- Μεριμνώντας για την ευπρέπεια των Οίκων του Θεού.
- Ασκώντας το έργο της διοικήσεως.

• Δίνοντας το «παρών» σε ποικίλες εκδηλώσεις της εκκλησιαστικής και κοινωνικής ζωής εντός αλλά και εκτός της Μητροπόλεως.

Θα ομολογήσω ότι υπάρχουν όμορφες στιγμές και ώρες ευφροσύνης. Υπάρχουν όμως και ατέλειωτες ώρες -ημερήσιες και νυκτερινές-ευθύνης, προβληματισμού, αγωνίας, λύπης, ακόμα και δακρύων... Ευλογητός ο Θεός πάντων ένεκα!

Αυτή την ώρα αισθάνομαι την ανάγκη να επαναλάβω και εγώ ο ελάχιστος, αυτό που γράφει ο Απόστολος Παύλος: «ουχ ότι ικανοί εσμεν αφ' εαυτών λογίσασθαί τι ως εξ εαυτών, αλλ' η ικανότης ημών εκ του Θεού, ός και ικάνωσεν ημάς διακόνους καινής διαθήκης» (Β' Κορ. 3, 5-6α). Ό,τι καλό έγινε, αποτελεί δικό Του δώρο. Και πραγματοποιήθηκε με τη συμβολή των αγαπητών και πολύτιμων συνεργατών μας, κληρικών και λαϊκών. Δικά μου είναι τα λάθη, οι ατέλειες, οι παραλείψεις... και αιτούμαι συγγνώμη και επιείκεια. Με βαθειά συνείδηση των υποχρεώσεων της ιεράς αποστολής μου και του ιερού χαρακτήρα της η σκέψη μου, η αγωνία, η καθημερινή μου προσπάθεια και το καθήκον μου αναφέρεται στο φιλόχριστο ποίμνιο, που μού εμπιστεύθηκε η Αγία μας Εκκλησία. Ο Ποιμήν οφείλει να σκορπίζει τούς θησαυρούς της Θείας Χάριτος για να σώζει τις ψυχές των ανθρώπων, να είναι το στήριγμα των αδυνάτων, ο οφθαλμός των τυφλών, η αρωγή των πτωχών, ο προστάτης της χηρείας και της ορφάνιας. Εργάτης του Αμπελώνος του Κυρίου ο Επίσκοπος οφείλει να σπείρη τον σπόρο της ευαγγελικής διδασκαλίας για να αποδώσει αυτός καρπούς σωτηρίας δαψιλείς και διαρκείς· να διδάσκη τούς αγνοούντας, να ενθαρρύνει τους ολιγοψύχους, να στηρίζει τούς κλονιζομένους, να παρορμάει εις την έμμονη τήρηση των θείων εντολών, να επαναφέρει τούς πλανωμένους, να πατάσσει την σκληροκαρδία και με μία λέξη να καθοδηγή το ποίμνιό του με το παράδειγμα και τον λόγο του και να γίνεται «τά πάντα τοίς πᾶσιν ίνα τινάς κερδίσει εις Χριστόν». Αυτό είναι το αντικείμενο του υπουργήματος του Ποιμένου, αυτός είναι και ο πόθος της καρδιάς μου για την εκπλήρωση των καθηκόντων μου ενώπιον του Θεού και έναντι του πιστευθέντος μοι ποιμνίου. Μέσα στην ακατάσχετη ροή του χρόνου στην αχανή άβυσσο της αιωνιότητος τα έτη έρχονται, διαρρέουν και παρέρχονται ο Επίσκοπος όμως, παρά τον βαρύτατο στην κοινωνία μας αντίκτυπο της οξείας πνευματικής κρίσης των αξιών της ζωής, με γνώμονα την κλήση, την αποστολή και τον προορισμό της Εκκλησίας αγόγγυστα οφείλει να φέρει τον Σταυρό του Κυρίου και ευθαρσώς να ανέρχεται τον άναντη και δύσβατο λόφο του Γολγοθά. Όπως ετόνισα, τότε, κατά τον ενθρονιστήριο λόγο μου, προ δεκαετίας, επαναλαμβάνω και σήμερα ότι δεν ήλθα ως εξουσίαν έχων, αλλά ως θεράπων και ικέτης λειτουργός. Ο Επίσκοπος κατά κόσμον δεν έχει εξουσία. Έχει όμως περιουσία και δὴ περιουσία αδάπανον, τά δώρα της Πεντηκοστής. Με τα δώρα αυτά ευρίσκομαι εδώ για να ευλογώ τον τίμιο κόπο σας, τις ευγενείς προσδοκίες σας και τούς κατά Θεόν οραματισμούς σας. Κάθε επέτειος είναι μία καινούργια αρχή. Μία ακόμα προσπάθεια για την εν Χριστώ ανακαίνιση του εκκλησιαστικού Σώματος, μία ακόμα προσπάθεια προσέγγισης και συνάντησης με τον Χριστό και γιατί όχι ολοκληρωτικής

μεταμόρφωσης υπό το πρίσμα του Θαβωρείου Φωτός. Αποδεχόμενος το λοιπόν τις ευχές Σας, Σας ευχαριστώ από καρδιάς και παρακαλώ όλους σας, κλήρο και λαό, να με συνοδεύουν οι προσευχές σας. Ζητώ δε από Σας για μια ακόμα φορά ενωμένοι εν Χριστώ να συνεχίσουμε την ιερή προσπάθειά μας για να συναντήσουμε τον Χριστό, διότι ατομική σωτηρία δεν υπάρχει, όπως εν τη πραγματικότητα δεν υπάρχει και ατομική ευτυχία. Με αυτά τα αισθήματα της εν Χριστώ αγάπης και τιμής σας χαιρετώ όλους και έναν έκαστον καθ' εαυτόν αντευχόμενος «η Χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών. Αμήν»”

Ακολούθως ετελέσθη παρουσία του Διοικητού της XVI Μεραρχίας Στρατηγού Αγγέλου Ιλαρίδη η Δοξολογία επί τη μνήμη της Αγίας Βαρβάρας, προστάτιδος του Πυροβολικού. Κατά την διανομή του αντίδωρου και κατά την επακολουθήσασα δεξίωση στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού ο Σεβασμιώτατος δέχθηκε τις ευχές του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμούλου Χατζηγιάννογλου, του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Ορεστιάδος Ευαγγέλου Μαρασλή, του Διοικητού της XVI Μεραρχίας Στρατηγού Αγγέλου Ιλαρίδη, του Υποδιοικητού αυτής Ταξιάρχου Γεωργίου Διβάρη, των Διοικητών της 30^{ης} και 50^{ης} Ταξιαρχίας Ταξιάρχων Λυσάνδρου Ξηρογιάννη και Παναγιώτου Καβιδοπούλου αντιστοίχα, του Αστυνομικού Διευθυντού Ορεστιάδος Πασχάλη Συριτούδη, του ιερού κλήρου και του πολυπληθούς εκκλησιάσματος.

Στο εόρτιο γεύμα, που παρετέθη, στην Ιερά Μονή Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου, παρεκάθισαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλος, οι φιλοξενούμενοι κληρικοί, οι άγαμοι κληρικοί της Μητροπόλεως και η οικογένεια του χειροτονηθέντος Διακόνου.

Το εσπέρας της προηγούμενης ο Σεβασμιώτατος προέστη της ακολουθίας του Πανηγυρικού Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγίας Βαρβάρας Ορεστιάδος. Επικαίρως ωμίλησε για το μαρτύριο της Μεγαλομάρτυρος αγίας ο εκ των εφημερίων της Ορεστιάδος Αρχιμ. Θεόφιλος Βασιλάκος.

